

РЕШЕНИЕ

№ 1697

гр. София, 12.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11055** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище [населено място], представляван от адв. П. Д. срещу съдебно решение от 27.09.2012г. по нахд № 4199/2012г., постановено от СРС, НК, 110 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 10 от 07.02.2012г., издадено от председателя на С., с което е наложено административно наказание на [фирма] имуществена санкция в размер 3000 лв. на основание чл. 126 ал. 1 вр. чл. 127 ал. 2 от ЗРТ за нарушение на чл. 75 ал. 1, изр.2 от ЗРТ.

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на съдебното решение на СРС. Твърди, че оспореното решение е издадено в противоречие със закона. Твърди, че неправилно СРС е приел, че е налице скрито търговско съобщение по смисъла на чл. 75, ал.2 от ЗРТ, защото не са налице визираните в закона условия за това: липсва цел осигуряването на реклама, както и заблуждение на аудиторията. Исква оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

В съдебно заседание ответникът по касация С., чрез процесуалния си представител юрк. П. изразява становище, че решението на СРС е законосъобразно, а жалбата неоснователна, тъй като е достатъчно скритото търговско съобщение да може да

подведе аудиторията, а не непременно да я е подвело. Иска решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на СГП прокурор Ютеров изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че по делото безспорно е установено извършеното административно нарушение по чл. 75 ал. 2, изр.2 от ЗРТ. Приел е, че вмененото на наказаното лице нарушение е доказано със събраните по делото доказателства, писмени, гласни и изслушаната съдебно медицинска експертиза, като е приел, че събраните доказателства са безпротиворечиви. Приел е, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила. На последно място е приел, че наложената санкция е съответна на извършеното нарушение. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими към спора доказателства – писмени, гласни – разпита на свидетеля Б.– актосъставител.

Настоящият състав намира, че решението на СРС е законосъобразно.

Съгласно чл. 75, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията скрито търговско съобщение е представянето с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е доказано че доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама. Целта като елемент от състава на нарушението се установява от фактическите обстоятелства, в случая от елементи на аудио-визуалното съобщение в предаването „Директно”. От извършения от първоинстанционния съд оглед на предаването на магнитен носител става ясно, че в него се съдържат съобщения като „повелителят на гърдите. Най- популярният български пластичен хирург...”, хирургът на известните...” като се споменава името на въпросния хирург. Тези съобщения са предварително подготвени и се виждат като надписи по време на предаването. Освен това в него се съдържа информация за част от предоставяните от същия хирург услуги и техните цени. От изложеното следва, че тези съобщения са подготвени предварително и указват на умисъл, респ. на цел за извършване на реклама. Относно липсата на възмездността като задължителен признак на рекламата, настоящият състав споделя напълно изложените от СРС съображения.

Не може да се приеме за основателен доводът на касатора, че търговското съобщение в предаването не би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност. На първо място, достатъчна е възможност аудиторията да бъде подведена, без да е необходимо да е налице реално подвеждане. На второ място, видно от цитираните по-горе извадки от съобщението, то може да наложи представата, че присъстващият в студиото хирург е най-популярният, най-търсеният от известните хора, най-образованият, при това на конкурентни цени. Тези елементи на съобщението

могат да го характеризират като подвеждащо спрямо аудиторията, без да е необходимо непременно да е направено срещу възнаграждение.

Разпоредбата на чл. 126 ал. 1 от ЗРТ вменява на доставчиците на медийни услуги, какъвто е касатора, отговорността за нарушение на чл. 75 от ЗРТ. В тази връзка настоящият състав намира, че за касатора е съществувало и съществува задължение да не нарушава забраната за пускане на скрити търговски съобщения. Задължението за съблюдаване на забраната включва в себе си и преценката, която е задължен да прави доставчика на медийни услуги относно съдържанието на пусканите от него в ефир търговски съобщения. В тази връзка настоящият състав намира, че касаторът е следвало и е можел да направи преценката за това излъчваното търговско съобщение попада ли в кръга на забранените такива. Като не е направил това и е допуснал излъчването на такова търговско съобщение касаторът е извършил вмененото му нарушение.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното решение на СРС от 27.09.2012г. по нахд № 4199/2012г., постановено от СРС, НК, 110 състав, е законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено при липса на допуснати съществени нарушения на съдебнопроизводствените правила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 27.09.2012г. по нахд № 4199/2012г., постановено от СРС, НК, 110 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 10 от 07.02.2012г., издадено от председателя на С., с което е наложено административно наказание на [фирма] имуществена санкция в размер 3000 лв. на основание чл. 126 ал. 1 вр. чл. 127 ал. 2 от ЗРТ за нарушение на чл. 75 ал. 1, изр.2 от ЗРТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.